

Foto: Isa Svärd

Gustav Spetz

Torsdag, Chili! 15:00

Under ett träd mitt mellan scenen Chili! och vagnen som säljer "Smålands rullar" mötte jag upp med årets festivals första scenframträdande - Gustav Spetz.

Inte helt oväntad blev därför första frågan hur det kändes att kicka igång Siesta! 2009 och det visade sig att det var Gustavs första festivalspelning. Tyvärr tyckte han att han kom ur balans på grund av fördröjning på ljudet från hans piano, men att det ändå var sjukt kul.

På frågan om han föredrar inomhus eller utomhus-scener svarar Gustav klart och tydligt: Inomhus! Det bästa enligt honom är små och intima lägenhetspelningar eller de som görs på caféer, det är då han får som bäst kontakt med publiken.

Gustav Spetz sjöng och spelade tidigare piano i bandet Eskju Divine som numera ligger i vila och det märks att hans soloprojekt har ett poppigare yttre men med rötterna kvar i post-rocks influerade melodier.

Han beskriver sin musik med orden filmiskt, poppig och episkt och att det i vissa stunder är influerat av The Beach Boys.

Inspirationen kommer från situationer i vardagen som Gustav råkar ut för och en stor drivkraft i musikskapandet är känslan och frustrationen av att inte passa in.

Vi pratar vidare om vad han har tänkt se under kvällen och svarar snabbt Sonic Youth, vilka är stora barndomsfavoriter. Cult of Luna är en annan akt som han inte heller kommer att missa, då de spelar på lördag kväll.

En fråga som jag har funderat på ett tag är att alla artister måste ha något riktigt sjukt minne från en konsert. Gustav berättar därför om hur han råkat ut för att bli felbokad till en punkfestival för några år sedan. När de väl kommer dit blir de nekade att spela, men går upp på scen ändå inför en gles publikskara.

Mitt i spelningen bryts allt ljud och han berättar att det helt enkelt bara var att gå av scen och inse att det var kört. Men som om det inte var nog lyckades de dessutom knäcka Gustavs piano...

Efter lite utbyte av musiktips skiljs vi åt och Gustav uppmanar mig "Missa INTE Sonic Youth!"

Av: Isa Svärd